

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Clericus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

const. auctoritatem, num: 3. hoc remedium, ut faciat sibi dare sententiam à judice servatis aliás servandis, qua scientia transitum in rem judicatam, poterit ea uti per viam exequitivam singulis annis contra renitentem solvere debitum censum, & hoc est notandum pro Ecclesiis, quæ non habent instrumenta suorum bonorum, sed solum quosdam libros, & inventaria, quæ non habent ita vim exequitivam, & ita dicit Afflct. se contulisse pluries, & ita fuisse judicatum, & observatum.

Secundò, quid si deperdantur, vel omittantur instrumenta rei emphatyticariæ, sive censitricæ, & non apparet, quænam fuerit solutio, an emphatyticaria, vel censitica, quomodo præsumenda est solutio?

Respondeatur, quid qualis appareat solutio, talis præsumitur præcessisse concessio, ita Jason. & communiter in l. cum testamentum, num. 3. de juris & fact. ignor. & in l. 2. n: 210, & 213. vers. dec. quartò quero, cum versic. sequ. de jur. emph. eod.

CLERICUS.

Primò, An clericus possit agere causas civiles, vel etiam criminales, etiam coram judice laico?

Respondeatur, quid sic, si habet ordinem sanctum, & non desert consuetudinem clericalem, quia tunc peccaret. Argum. Clem. 2. de vit. & stat. cler. Nav. in c: non dicatis, n: 56. inf: 12 q: 1.

Secundò, Clericatus quomodo probetur.

Vide superius, in ver. Bulle, §. 3. & Capitaq. decis. 277. prima part. ubi dicit doctoratum, nobilitatem, virtutem, habilitatem, valorem, & clericatum probari posse per publicam vocem, & famam, quod probat ex Bald. in l. providendum. C. de postul. & Alexan. in l: de minore, §. si plurimum, col. ult. de quest.

Tertiò, an licet clericis habere domi mulieres aliquas ad sibi inserviendum pro necessariis servitiis?

Respondeatur, quid sic, quando non sunt suspectæ, modò sint provectæ ætatis, honestæ, omni suspicione caientes, Cap. Tolos. decis. 448. & ex Aufrorio, Navar. in cap. statuimus, n. 65.

Quartò, differentia est inter clericos in minoribus & in sacris constitutos, præterquam in aliis, namque constituti in minoribus, si se miscent enormiter, sunt privati ipso jure, privilegio fori; constituti vero in sacris, non ante aliquam monitionem, vel degradationem, Nav. cons. 25. num. 6. de privileg. quod etiam annuit sac. Conc. Trid. sess: I4. c. 6. de reform. ubi ait, semel corredit.

Quintò, clericus laudatus, non convenitur coram judice laico, sed ecclesiastico, Afflct. in const. si quis in posterum, num. 54. similiter ratione consuetudinis, clericus trahit rem coram judice ecclesiastico, & dicit valere istam consuetudinem, & ita juxta multos Doctores, prout ibi, sed vide in ver. reconventio.

Sextò, an clericus in prima tonsura,

vel minoribus, qui mutilavit vel occidit aliquem ex quo effectus est irregularis, amittat privilegium utrumque? videtur quod sic, quia effectus est jam inhabilis pro Ecclesia, & ita tenet Afflct. in const. Apostolantes, & citat Imolam pro sua sententia: ego vero sentio oppositum, quia clericus homicida non amittit ipso jure privilegium, vel beneficium si quod habet, sed venit privandus per sententiam, immo Episcopus potest cum eo dispensare, ut illud retineat, nec valet ratio, quia est irregularis, & sic inhabilis & incapax, & per consequens ipso jure privatus utroque privilegio, quia potest defensire Ecclesie in aliis functionibus, nisi sit homicidium qualificatum, prout in assassinio dictum est.

Septimò, Clericus in minoribus bigamus, vel vere vel interpretative perdit omni privilegium, & potest per laicum castigari, tex. Gl. & Gem. in c. unico, vers. quidam, de bigam. lib. 6. ita quod potest sic salvari, dictum Afflct. in dicta const. constitutus vero in Sacris retinet utrumque privilegium, ratio est, quam video ibi.

COADJUTOR.

Primum, coadjutor primum dandus est Episcopo propter senectutem, agitudinem, amentiam. Conc. Trid. sess. 25. c. 9. de refor. c. unico, de cler. agrot. lib. 6. & quando datur Episcopo, vide de ejus potestate, & qualitatibus, Syl. q. 4. par. 2.

Secundò, Archidiacono propter eisdem causas.

Tertio, parocho propter eisdem causas, & propter insufficientiam, Conc. Trid. sess. 21. c. 6. de reform.

Quarto, an coadjutor Archiepisco. pi, etiam cum futura successione, possit uti pallio, dic quod non, ratio datur quia nondum est Archiepiscopus. si nimirum possit uti benedictione Episcopali, dic quod sic, si est Episcopus in absentia Archiepiscopi, vel presens, & eo abnente, similiter an uti mox tam. dic quod sic absente Archiepiscopo, quia jam est praelatus, & in sua diocesi, & provincia, vide Nav. conf. fi. de cler. agrot. sed potest sedere in sede Archiepiscopi, si nec consuetudo, nec statutum loci contradicit eo absente in choro.

Quinto, an habeat generalem & liberam potestatem, tex. in c. grandi, & ibi gl. in ver. videtur dicere, quod sic, & ita Gem. ibi vers. quero an, de suppl. negl. prael. lib. 6.

Sexto, Coadjutor potest dari omnibus praelatis propter longam inhabilitatem, Gem. in c. fi. ver. & per predicta eo. tit: & lib.

COMPROMISSUM.

Primum, compromissum, quamvis non transeat ad successores, neque ad hæredes, c. fi. de arb. tamen compromissum à praelato, super rebus Ecclesiæ ipsius, etiam non factis & à mentione successoris, etiam si factum sit nomine proprio pralati expresso, etiam si factum inter rem Ecclesiæ, & privatum, transit ad successorem, ea. præsentia, de test. &c. ibi